Özel Sayı: Ağustos 1992

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TKP/ML
MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN !

"BÜYÜK BİR KIVANCIN YOLUNU UFAK KAYGILAR ENGELLEMEMELİDİR"

a)Komünistlerin Birliği Proletaryanın Birliğinin Temelidir'

Kürt,Türk ve azınlık milliyetlerden Türkiye Proletaryasının öncü kurmayı Partimiz TKP/ML; Enternasyonal Proletarya'ya, Türkiye Proletaryasına ve emekçi halklara karşı tarihsel sorumluğunun bilincinde hareket ederek birleşti. MLMZD bilimini kendine rehber edinen ve Türkiye proletaryasının ölümsüz önderi İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın ML görüşlerine, Türk egemen sınıflarıyla dişe diş bir mücadele ederek yaşam bulduran TKP/ML'nin Komünist güçleri DABK ve KONFERANS örgütleri; nihayet bu talihsiz ayrılığa son vererek, birliklerini sağlayıp mücadelede daha kararlı ve PROLETARYANIN ÖZ ÖRGÜTÜ TKP/ML'yi yeniden güçlendirmenin gururunu bugün, haklı olarak yaşıyorlar.

Aynıların aynı yerde, ayrıların ayrı yerde oluşundan doğal birşey olamaz ve bu diyalektik materyalizmin olmazsa olmazlarından biridir.Aynılar, bazı öznel olumsuz zaafların nesnel koşullarla birleşmesi sonucu, belli bir süre örgütsel ayrılıklarla karşı karşıya kalsalarda; nihayetinde aynı amaç için aynı çatı altında toplanmaları kaçınılmaz olur. Sınıflı toplumlar gerçeğinin aynasında sorunu irdelediğimizde; dünya konjoktüründe esas olarak iki sınıfın -proletarya ve burjuvazi nin- bayrağının dalgalandığını, proleter güçlerin proletaryanın kızıl bayrağı altında, burjuvaziyi altetmek için toplanmasından daha doğal birşey olamaz. Aynı ülkedeki komünistlerin ilk görevi komünistlerin birliğini sağlamaktır. Bunu başaramayan komünistlerin ne proletaryanın ne de emekçi halkların birliğini sağlayabilirler. Bunları gerçekleştiremeyen KP'nin devrimi gerçekleştirmeside düşünülemez...

Proletaryanın ideolojik temsilcileri olan komünistler ile burjuva sınıfının temsilcileri arasındaki ayrım sınıfsal bir nitelik içermektedir.

Burjuva sınıflarının temsilcileri arasındaki dalaşma, burjuvazinin kendi içindeki çıkar dalaşından ileri gelirken, proletaryanın temsilcileri komünistler arasında çıkar çelişmesi değil, tam tersi proletaryanın sınıfsal çıkar birliği vardır.Burjuva klikleri, proletarya'ya ve emekçi halka karşı birlik oluştururken, birbirlerine karşı üstünlük sağlamak için de birbirlerini boğazlamaktan kaçınmazlar. Emperyalizm çağında emperyalist savaşların kaçınılmazlığı, emperyalist tekeller arasındaki bitmek bilmeyen dalaşmaların ve savaşların kaynağı burada saklıdır. Marks'ın söylemiyle; kapitalist sermayenin her hücresinde kan bulunması buradan gelmektedir.

Proletaryanın temsilcileri komünistler arasında ekonomik çıkar çelişmesinden kaynaklanan bir savaş bir dalaşma ya da kanlı bir şekilde birbirini boğazlama sözkonusu dahi olamaz.Çünkü onların çıkarı, genel anlamıyla, emperyalizmi bütün gericiliği yerle bir ederek proletar dünya devrimini gerçekleştirmektir. Bu nedenle, her alanda, her ülkede aynı yüce hedefe varmak için burjuvaziye ve gericiliğe karşı omuz omuza savaşırlar. Bunu yapamayanlar, yapmak istemeyenler komünist değildir ve olamazlar...

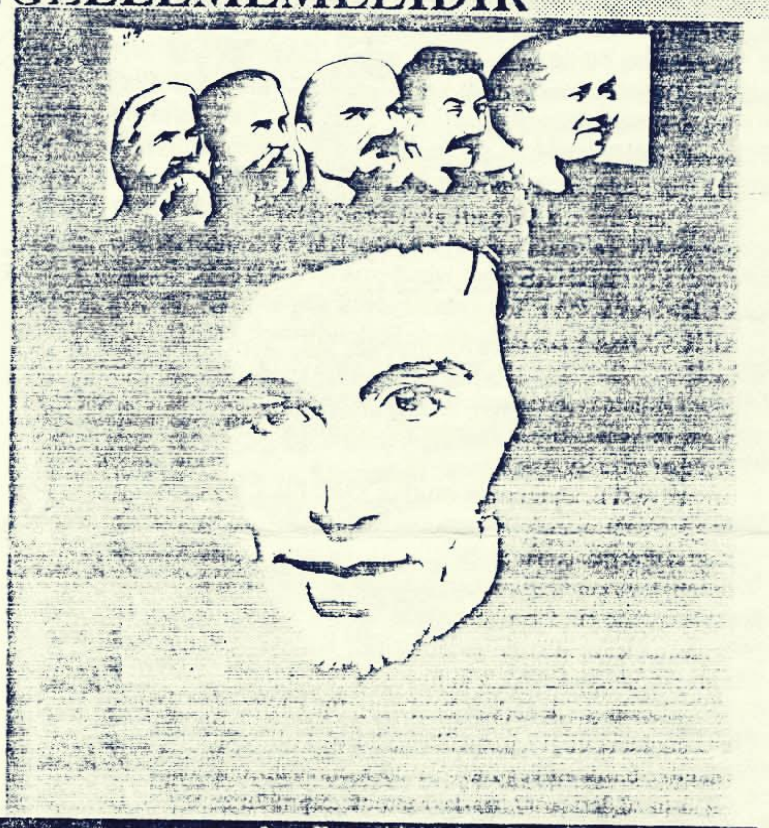

YAŞASIN PARTİ GÜÇLERİMİZİN BİRLİĞİ!

1987 Ekim'inde TKP/ML'nin bölünmesi ve 4,5 yıl gibi sınıf mücadelesi açısından uzun süre örgütsel ayrılığı yaşamak zorunda kalması, elbette, Türkiye devrimi ve emekçi halklar için önemli bir kayıp, egemen sınıflar içinse bir kazanç olmuştur. UKH ve emperyalist gerici cephenin durumu ve bunların yarattığı ideolojik kaos dikkate alınırsa, partimiz TKP/ML'nin bütün olumsuz koşullara, ama bir o kadar da sahip olduğu ideolojinin tutarlılığı ve MLMZD'den taviz vermeyen tutumu, onu kısa zaman içinde birleşmeye götürdü.

b) Oyun oynanmayacak Birlik Parti Birliğidir!

"Oyun oynayamayacağımız bazı şeyler vardır: Partinin Birliği gibi şeyler vardır. Parti'nin birliği ile oynayarak vakit ziyan etmemeliyiz. Parti içindeki bu mücadeleden bir çok şeyi yitirdiğimizi biliyoruz.Bu ders unutulmamalıdır." (Lenin)

TKP/ML-KONFERANS ve TKP/ML- DABK: Parti birliğinin bölünmesini, ayrı kaldıkları sürece bütün hücrelerinde duyumsamış, bölünmenin getirdiği olumsuzlukları mücadelesinin her alanında görmüş ve kitlelerin bölünme karşısında duyduğu duyarlılığın ezikliğini yaşamış; öbür yanda da, her iki örgütün ayrı kaldığı süreç içinde parti çizgisine bağlı oluşları ve silahlı mücadeleyi geliştirme yönünde attıkları adımlar, daha başta varolan bazı güvensizlikleri giderme de önemli bir rol oynadığı gibi, her hangi bir KP içinde olabilecek bazı siyasal ayrı-

lıkları, ideolojik birliğin önüne geçirmemeyi öğrenmiştir.

Parti birliği ile "oyun oynamanın" zararlarını mücadele yaşamlarında gören komünistler, partimizin bölünmesinin Türkiye devrimine verdiği kayıbın acısını 4,5 yıl çekmiş, halka bu ayrılığın nedenlerini anlatamamış, hatta bunda zorluk çekmiş, proletarya ve emekçiler ayrılık gerekçelerini "ciddi" bulmayarak, partimizin birleşmesini sürekli desteklemişlerdir. Kitlelerin ileri kesimleri, birlik konusunda, TKP/ML-DABK ve TKP/ML-KONFERANS'ı ciddiyete ve duyarlılığa çağırmıştır. Bu da proletaryanın ve emekçilerin partimize duydukları güven ve ilgiden kaynaklanmaktadır.

TKP/ML'in ayrılığı yaşaması; 12 Eylül sürecinde izlenen yanlış taktikler de ve bunun sonucu alınan yenilginin içinde aramak gerekir. 12 Eylül sürecinde Partinin merkezine yerleşen revizyonist-Oportünist kliğin Partiyi iyice sağa çekmek istemesi, Partinin ideolojik ve siyasi görüşlerine saldırması, onu yozlaştırmak istemesi, silahlı güçleri etkisizleştirme uğraşı içinde olması...

Bütün bunlar, faşizmin azgın saldırılarıyla birleşince, partimiz ağır bir yenilgi aldı ve bölünmeyle karşı karşıya kaldı.

Gelinen aşamada Partimiz TKP/ML, bu zaaflarını aşmış, Partiye yönelik anti-ML sapmalara ve tasfiyeci anlayışlara karşı yoğun bir mücadele vererek mahkum etmiştir.

Öznel zaaflar nesnel koşullarla birleştiğinde ya da tek başına nesnel koşullardan kaynaklanan olgular sonucu, komünistler de beklemedikleri veya istemedikleri olgularla karşı karşıya kalabilirler. TKP/ML'nin istemeyerek yaşadığı kısa süreli ayrılığı da bu minval çerçevesinde değerlendirmek ve irdelemek gerekir. Elbette sorunlara kaderci bir anlayışla yaklaşmıyoruz. Bu nedenle, nesnel koşulların (ÜKH yaşadığı bunalım) elverişli olmasına karşın taktiksel hatalara düşülmeseydi, Partimiz bu ayrılığı yaşamayabilirdi...

Marksist felsefe de mutlak olan hiç bir şey yoktur; olgular MLMZD bilimi ile yaklaşıldığında, birçok olumsuzluklar yaşanmayabilir ve öznel güçler nesnel olgulara hazırlanır. TKP/ML, ayrılık öncesi bunu başaramadı ve ağır bir yenilginin ardından ayrılığın ağır sancısıyla karşı karşıya kaldı...

c) TKP/ML'nin ilkeli Birliği; Kaypakkaya'nın ML görüşleri üzerinde şekillendi!

TKP/ML-DABK ve TKP/ML-KONFERANS, TKP/ML'nin güçlerini birleştirmekle partinin silahlı mücadele rotasına daha güçlü girmesini, bu yolun temel taşlarını, büyük bir azim ve komünist inançla örerek, devrim önündeki engelleri daha bilinçli kaldırmanın yolunu açmış oldular.

Birliğin MK'lerinden başlayarak yukarıdan aşağıya örgütsel birliğin sağlanmış olması, ilkeli ve sağlam bir birlik sağlandığını ortaya koyduğu gibi, iki komünist gücün birbirine güvenlerininde samimiyetini ve komünizme olan inançlarının sağlamlığını göstermektedir.

İki komünist gücün birleşmesi, birinin birine iltihakı şeklinde de olmamıştır. Zaten ortaya çıkan tablo, bunun böyle olmadığını, MLMZD ideolojisine sıkı sıkıya bağlılığının ve İ.KAYPAKKAYA'nın görüşlerinin temel alınması bu görüşlerin daha da güçlendirilmesi ve canlı bir biçimde yaşama geçirilmesi anlayışı içinde olmuştur.

İltihak; birinin kendisini feshedip diğerine katılması şeklinde olur. Oysa henki komünist örgüt TKP/ML'nin kızıl bayrağı altında birleşerek bir araya gelmişler ve eski yapılarını feshetmişlerdir. Bugün TKP/ML'nin bayrağı altında iki örgüt değil, tek bir örgüt, proletaryanın temsilcisi komünistler vardır.

Birlik, ML ilkeleri zedelendirmeden tam tersine o ilkeleri güçlendirecek şekilde karşılıklı tavizleri içerir. Bu soruna bakış; kimin daha fazla taviz verdiği şeklinde ve teraziye vurma mantığı ile yaklaşılamaz. Proletaryanın kazanımlarını öne çıkaran bir yaklaşımla değerlendirilir. Proletaryanın yararına olan tavizlerin verilmesi bir kayıp olarak adlandırılamaz. Böyle adlandırmak gurupçu bir ruh sergilemek anlamına gelir. Proletaryanın ve halkın çıkarları yerine gurup çıkarlarını kollamak, komünistlerin tutumu olamaz.

Bazı mücadele kaçkını parti düşmanlarının, partimizin birliğine yönelik saldırıları, özünde Türkiye proletaryasının birliğine ve devrime karşı bir saldırıdır. Elbette partimizin birliğini düşman istemiyor. Komünizm düşmanı akımlarda istemiyor. Ama yüreği devrim için çarpan ileri kesimleri ve partiye gönül vermiş taraftarlarımız bu birliği yürekten destekliyor ve yürekten alkışlıyor.

Parti ve devrim düşmanları, partinin birliğini içlerine sindiremedikleri için, partinin birleşerek daha da güçlenmesi ve mücadele alanlarında daha güçlü sesler çıkarması karşısında, kendilerinin bataklığını hissediyor. Partiye karşı olanca kinlerini son kez döküyorlar. Bu tür akımlar ve burjuva artıkları kendi bataklıkları içinde boğulmaya mahkumdur. Canlı yaşam bunu kanıtlamaktan asla geri durmayacak.

Bazı yoldaşlarımızda, birliğin yöntemlerine karşı çeşitli eleştiriler olabilir. Partinin birliği ve demokratik işleyiş mekanizması içerisinde kalarak, yapıcı ve eksiklikleri düzeltmeye yönelik eleştirilere partimiz açıktır;. Bugün parti birliğine karşı çıkan ve birliği zaafa uğratacak her türlü tavıra karşı amansız olmalıyız. Partiye gönül vermiş güçlenmesi için kan vermiş hiç bu PÜ bu tür tavırları desteklemez ve de desteklemiyor.

Çünkü TKP/ML'nin tüm üyeleri, Komünistlerin birliğinin gereklerini kavrıyor ve birliğe taktik olarak değil, stratejik olarak yaklaşıyor. Komünistlerin birliğini taktik görme eğiliminde olanlar, proletaryanın birliği ile proletaryanın diğer halk güçleriyle birliğini birbirine karıştıranlardır. Proletaryanın bir başka şeyler komünistlerin birliği stratejiktir.

TKP/ML-DABK ve TKP/ML-KONFERANS; gurup ruhuyla değil, soyguncu emperyalizmi, onun ülkemizdeki işbirlikçisi komprador burjuvazi ve toprak ağalarını yerle bir etme mücadelesi veren, proletaryanın yüce ülküsü ruhuyla hareket ederek, aralarındaki bazı siyasal ayrımları parti içi sorun olarak görmüşler; birliklerini taktik ilkeler üzerinde değil, MLMZD'nin ve Önder yoldaş KAYPAKKAYA'nın öğretileri üzerinde inşa etmişlerdir.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye Proletaryasının Komünist Partisi TKP/ML'nin oluşturduğu birlik, salt DHD ile sınırlı kalmayarak, sınıfların ortadan kalkmasına kadar, devletin sönmesine kadar sürecek olan bir birliktir. Komünistlerin birliği bu anlamı içerir.

GURUP RUHUNU KIRALIM! PARTİMİZ TKP/ML'NİN BİRLİĞİNİ SAĞLAMLAŞTIRALIM! MÜCADELEYE DAHA SIKI SARILALIM!

Aynı ideolojik temelde hareket etmiş olsalarda, 5 yıla yakın bir süre ayrı örgütsel yapılar içinde, mücadele yürüten yoldaşlarımızın, tekrar tek bir örgütsel yapıda birleşmeleri sonrası eski yapıların verdiği bazı şekillenmeleri ve alışkanlıkları hemen üzerlerinden atamayacaklardır. Birleşmeyle birlikte hemen bu tür alışkanlıkların ve şekillenmelerin anında ortadan kalkacağını düşünmek idealizm olur. Bu durum bazı olumsuzluklar yaratacak ve partinin birliğinin pekişmesini zorlaştıracaktır. Bu hastalıkların önüne geçilebilir ve geçilmelidir. Sorunlara yaklaşımda gurup ruhuyla değil, parti ruhuyla hareket etmek, partinin ve devrimin çıkarlarını her şeyin üzerinde tutmak ve gurupçu yanlış anlayışlara karşı ideolojik olarak mücadele etmek ve düzeltme yolunu benimsemek gereklidir.

Yanlış anlayışların, ideolojik zaafların panzehiri MLMZD ideolojisidir. Zaaflara karşı bütün yoldaşlar uzlaşmaz bir mücadeleyle karşı karşıya olduklarının sorumluluğunu duymalıdır.

Diğer bir sorunda, iki taraftan üyelerimizin birbirlerini yeterince tanıyamamaları, bazı önyargıları ve görevlendirmeler de çekingen davranmayı getirebilir. Bu tür tavırlarla karşılaştığımız ve geçici bir süre daha karşılaşacağımız açıktır. Bunu gidermenin yolu, gurup ruhunu, eski gurubundaki insanların koruma yerine partinin çıkarlarını öne çıkararak karşılıklı güveni pekiştirmektir. Hiç bir yoldaşa önyargılı yaklaşmadan, üstlenebileceği görevleri vermek, denetlemek, yardımcı olmak gerekir. Görev süresi içerisinde onu yıpratmaya çalışmak, görevlerinde başarısız kalması için yardım yerine köstek olmak partiye zarar verir.

Yoldaşlarımızın birbirlerine yardımcı olması, faaliyetle-

rin başarısı için kollektif olarak hareket edilmesi gerekir. Çünkü parti içindeki her yoldaşın başarısı partinin ve proletaryanın başarısı olacak, başarısızlık ise burjuvazinin hanesine yazılacaktır.

Bugün örgütsel alanda partinin en önemli görevi, gurup ruhunun yıkılarak, parti birliğinin pekiştirilmesi ve sağlamlaştırılmasıdır. Çok sayıda düşmanı olan partimizin, birliği pekiştirilmeden, çelikten bir yapı, yıkılmaz bir kale oluşturulması olası değildir. KSİ için gerilla savaşında başarımız için, gelişip-güçlenmemiz ve enginleri fethetmemiz için, partimizin birliğini pekiştirmemiz gerektiğini bilincimize kazımalıyız.

Birleşen TKP/ML'nin içinde birinci derecede gurupçuluk hastalığına ve bundan kaynaklanan çok başlılığa karşı mücadele sürdürmeliyiz. Bir çok unsur, gurup ruhuyla hareket ederek, kendi küçük burjuva dar görüşlülüklerini ve oportonist tavırlarını partiye de bulaştırmak isteyecektir. Bütün yoldaşlarımız bunlara karşı uyanık olmalıdır.

Ayrılık döneminde her iki örgütün birbirine karşı yaptığı hataları yeniden parti içine taşımak isteyenler çıkabilir. Hatta bazıları kendi çürümüş ve tükenmişliklerini gizlemek için, iki guruptan gelen partilileri birbirine düşürmek, güvensizlikler geliştirmek için çalışabilir. Haksızlıklar yapıldığı iddialarıyla kışkırtıcı rol oynayanlar da olabilir. Partinin bütün yönetici ve yerel organları, bu gibi hastalıklı unsurlara karşı önce eğitici ve dönüştürücü olarak yanaşmalı, eğer yola gelmiyorlarsa ve parti birliğine zarar veren tutumlar içine giriyorlarsa, teşhir ve tecrit edip saflardan uzaklaştırılmalıdır.

Yine parti içinde kendi gurubundan gelme insanları öne çıkarıp, öbür guruptan gelme insanları daha alt görevlere vererek etkisizleştirmek isteyen anlayışlar olabilir. Hatta yönetici görevde oluşundan yararlanıp, diğer guruptan gelme üyeleri ezme mantığıyla hareket eden anlayışlar çıkabilir, böylesi dar gurupçu anlayışlar partinin birliğini dinamitler ki; Buna müsaade edilmemelidir.Görevlendirmelerde ve organları atamalarda, tecrübe-kapasite, yetenek ve partiye bağlılık temel alınmalıdır. Kimin daha iyi nasıl verim verebileceği tüzüz bir biçimde değerlendirilerek, görevlendirmeler yapılmalıdır. Soruna, "benim gurubumdan gelme" , "onun gurubundan gelme" mantığı ile yaklaşılmamalı, böylesi yaklaşımlar içinde olanlara karşı tavizsiz olunmalıdır.

Partimizin GBMK'sı görevlendirme ve atamalarda gurupçu bir mantıkla yaklaşmamış, kadro ve üyelerinin yeteneklerine göre hareket etmiş ve bu konu da oldukça duyarlı bir yaklaşım göstermiştir.

Elbette, yeni birleşme sürecinde olan parti örgütümüzde, bazı yanlış görevlendirmeler, belli aksamalar hatta bazı haksızlıklar bilmeden yapılabilir. Bütün yoldaşlar birlik sürecinde yoldaşların birbirlerini yeni yeni tanıdığı bir anda, bunları doğal karşılamalı, yönetime karşı önyargılı değil, yol gösterici olmalıdır.

Partinin birliğinin pekiştirilmesine bugünden yarına bir sorun olarak bakmamalıyız. Bu sorun süreç sorunudur ve birliğin pekişmesi mücadele içerisinde olacaktır. Bu bilinçle hareket edildiğinde sorunlar daha kolay aşılacak, acelecilik ve sekterlikler yıkılacaktır. Bazı işler iyi gitmediğinde, bu durumu küçük burjuva dar görüşlülüğüyle hareket ederek, gurup ruhunu öne çıkaranlar "Birleşmeden önce daha iyiydik vb." gibi birliğin anlam ve önemini kavramayarak, gurup ruhunu canlı tutmak isteyenler çıkabilir. Bu tür yaklaşımlar devrimin bir çırpıda gerçekleşebileceğini sanarak, sorunlara ve mücadeleye yaklaşımda dar görüşlü olmak demektir.

Komünistler, az gelişmiş dar görüşlü yoldaşlara karşı eğitici ve yol gösterici olmalıdır. Sonuç olarak; Partimizin birliği sonucu oluşan büyük bir kıvancın, gururun, şevkin, kitlelerin coşkusunun yolunu, gurupçuluk gibi ufak kaygılar engellememeli, engellemesine müsaade etmemeliyiz.

Partimiz birleştikten sonra mücadeleye daha büyük bir coşkuyla sarıldı. Şehitlerimiz, tava gelmiş toprağı sağlam ve bereketli tohumlar gibi düştüler ve daha niceleri düşecektir. Birleştikten sonra gerillarımızın tüfekleri düşmana daha vurucu ve hedef olarak yöneliyorsa, gerilla alanlarımız genişliyorsa, militanlarımızın bu büyük kıvançtan duydukları coşkularının eseridir.

Mücadelemizin düşmana inat kök salması, şehitlerimizin izinden binlerin yürümesi bu büyük kıvancın kitlelerde yarattığı coşkudur.

Bu kıvancı, gelişmeyi, kitlelerin devrimci coşkusunu, militanlarımızın devrimci şevkini ve atılımını hiç bir şekilde gurup kaygısı engelleyemez. Sözü komünist önderimiz İ.KAYPAKKAYA'nın sözleriyle noktalayalım; "Halk tava gelmiş toprak gibidir, bizlerde sağlam ve yeşermeye hazır tohumlar olmalıyız." Parti birliğiyle bunun ilk adımını attık. Birliğimizi pekiştirerek partimizin kitleler içinde kök salmasını sağlamakta bundan sonra atacağımız olumlu adımlara bağlıdır.

TKP/ML GÜÇLERİ BİRLİK KOMİSYONLARI TOPLANTI RAPORU

TKP/ML güçleri birlik toplantısını sıcak bir ortamda, yoldaşça ilişkiler içinde samimi yaklaşımlar sergilenerek başlandı.

Toplantıya, iki tarafın birlik görüşmelerini yürütmekle görevli yetkili yoldaşlar dışında, toplantı anında orda bulunan iki tarafın tüm MK üyeleri de katıldı.

Toplantıda, öncelikle, aşağıda tespit edilen konuların tartışılarak bir sonuca bağlanması kararlaştırıldı.

GÜNDEM: 1

BİRLİK SORUNUNA BAKIŞ

GÜNDEM: 2

BU TOPLANTIDA ÇÖZÜLMESİ GEREKEN SORUNLAR

a) Geçmişin ve ayrılığın değerlendirilmesi,
b) Mao Zedung Düşüncesi ve Şiarı sorunu,
c) DEH ve DEH protokolü sorunu,
d) Parlamento sorununa bakış,
e) Birleşik cephe sorunu,
f) Sosyalist Parti (Aydınlık) değerlendirmesi,
g) Parti ve Ordu amblemi,
h) Bölge isimlendirmeleri
i) Parti-Ordu ayrışması ve örgütlenmesi,
j) Gençlik örgütlenmesi,
k)Yayın organları sorunu ve isimleri,
l) Parti Üye, Aday Üye alımı ve atımı sorunu,
m) Tüzük Sorunu,

GÜNDEM: 3 GÜÇLERİ BİRLEŞTİRMENİN TEKNİK SORUNLARI

Toplantıda, yukardaki gündem maddeleri tesbit edilip onaylandıktan sonra, bu maddelerin sırasıyla görüşülmesine geçildi.

Gerçekten her açıdan olumlu bir atmosfer içinde başlayan toplantıda, taraflar adına konuşan temsilciler, özeleştirisel yaklaşımlar göstererek birlik sorununa bakışlarını ortaya koyduktan sonra, ayrılığa son verip güçleri birleştirerek, sağlam bir ideolojik ve örgütsel birlik ve militan bir siyasi çizgi temeline dayanan tek bir ML parti, yani TKP/ML içinde birleşmede ve bu partiyi inşa etmede kararlı olduklarını ifade ettiler.

Böyle ilkeli bir birlik için; konuşan iki taraf temsilcisi de, aramızda temel ideolojik ve siyasi görüşlerin var olduğu, bunun için partimiz TKP/ML'nin temel görüşlerinin ve '72 proğramının savunulmasının yeterli olacağı, bu bağlamda, aramızda var olan bazı görüş ayrılıklarının ise, TKP/ML saflarında birleşmemiz önünde kesinlikle engel olamayacağı, tam aksine belirtilen ilkeler temelinde birleşerek sağlam ve güçlü bir parti inşa etmemizin gerekli ve şart olduğu ısrarla vurgulandı. Aramızda var olan görüş ayrılıklarının ML bir parti içinde çıkan veya çıkacak olan bir görüş ayrılığı gibi ele alıp, iki çizgi mücadelesi anlayışımıza uygun davranarak mücadelesinin verilebileceğini ve giderilebileceğini belirttiler.

Bu temel anlayış ve perspektif ışığında hareket eden Birlik Komisyonlarımız, TKP/ML güçlerinin ilkeli temeldeki birliği için gerekli olan temel ideolojik ve siyasi birliğin var olduğu görüşünde birleşmiş, bunu, örgütsel birlikle pekiştirmek gerektiği anlayışından hareketle, toplantıda, *"TKP/ML güçlerinin birleşmesi"* tarihi kararını almıştır.

Toplantıda, karşılıklı olarak en ufak bir kaygı duyulmadan ve hiç bir güvensizlik belirtilmeden alınan bu karar, partimiz açısından tarihi bir değere sahip bir karardır. İlkelidir ve karşılıklı özveri gösterilerek ve ortak anlayışa varılarak alınmıştır. Bunun böyle olduğu birleşmenin biçiminde gösterilen anlayışlada ortaya çıkmıştır. Karşılıklı güven ve ortak anlayış temeline dayanan birlik kararımız, doğal olarak tarafların hiç bir kaygıya kapılmadan ve varolan güçlerin sayısal hesabını yapmadan hareket etmesini beraberinde getirmiş, mevcut güçleri birleştirilerek ve Merkez Komitelerini tek organ haline getirerek birliği gerçekleştirmek biçiminde kendisini göstermiştir.

Toplantıda; karşılıklı güven ve ortak anlayışlara sahip olduktan sonra güç hesabı yapmanın ve eşit temsil esasına dayalı örgütsel bir birlik oluşturma anlayışının yanlış olduğu, bunun bir güvensizlik belirtisi anlamı taşıyacağı vurgulanmış, parti güçlerinin birliğinin geçiktirilerek partiye zarar vermesinin önüne geçilmesi ve birliğin bir an önce gerçekleştirilip görevlendirilmelerin yapılarak görev alanlarına dağılınması anlayışı üzerinde önemle durulmuş, dolayısıyla birliği, mevcut Merkez Komitelerini birleştirmek suretiyle gerçekleştirme kararı alınmış, birleşik bu MK'nın adının Birleşik Geçici Merkez Komitesi olarak ifade edilmesi uygun bulunmuştur.

Partimiz TKP/ML tarihinde önemli bir yere sahip olacak olan bu karar, iki "taraf" açısından da bazı yoldaşları rahatsız etmiş ve bazı yoldaşlar alınan bu kararı yanlış görmüş olabilir. Ve hatta bazı yoldaşlar bu kararı "ilkesiz" bir karar olarak değerlendirebilir. Birleşmenin daha başında bu tür anlayış ve davranışları anlayışla karşıladığımızı ve normal gördüğümüzü belirtmek istiyoruz. Ancak, burada şunu soruyoruz; TKP/ML güçlerinin ilkeli birliğinden ve TKP/ML'nin güçlü bir parti olarak sınıf mücadelesi içinde yerini almasından yanamıyız?

İnanıyoruz bu soruya herkes evet diyecektir. Ancak sorun bu değil. Belirtilen istek ve iyi niyetler önemlidir, ama ondan daha önemlisi bu yönde atılan somut ilkeli adımlardır. Burada şunu belirtelim, arada ilke farklılığı yoksa ve ilkesel bir taviz verilmeden gerçekleştirilen bir birlik ilkesiz olamaz. Ancak, partinin çıkarları ve birleşmeden doğacak yararlar açısından ilkesel düzeyde olmayan bazı tavizler verilebilir. Bu ise yanlış değil, tam aksine en doğru tutumdur. Bugün, partimizin birliği yönünde, iki tarafın yaptığı da budur.

Yaklaşık 4,5 yıldır ayrı kalan parti güçlerinin birleşmesi esnasında ve birleştikten sonra da, birleşmeden doğan bazı sancılar yaşanabilir ve bazı sorunlar çıkabilir, tüm bunlar birleşmenin getireceği doğal şeylerdir. Dolayısıyla, doğal karşılanmalıdır. Duyulan rahatsızlıklar ve görülen yanlışlıklar partinin genel çıkarları açısından daha olumluyu, daha iyiyi ve daha ileri ifade ediyorsa; iyidir, güzeldir. Ancak, bu yanlış anlayışlar, anti-birlikçi davranışlar, belirli kişisel kaygılar, çıkarlar ve küçük burjuva gurur vb. temelinde oluyorsa, açıkça belirtelim, bu çok kötüdür, bu türden anlayış ve davranışlara kesinlikle taviz verilmeyecektir ve verilmemelidir.

Şimdiye kadar iki taraf arasında varolan birlik yönü öne çıkarılıp geliştirilmesi gerekirken, olmaması gereken bazı olumsuz tavır ve davranışlar yüzünden bu yön yeterince gelişmedi,, tam aksine anti-birlikçi düşüncelere, tavır ve davranışlara pirim verildi. Hep bu yön canlı tutuldu. Tabi ki bu da her iki tarafı birbirine yaklaştırma yerine onları birbirinden uzaklaştıran etkenlerden birisi olma işlevi gördü. Bu somut gerçeğin bir yansıması olarak bazı olumsuzlukların birleşmeden sonra yaşanması elbette olacaktır. Bundan sonra ki görev, bu gerçeğin bilincinde hareket ederek çıkan ve çıkabilecek olumsuzlukları asgariye indirmeye çalışmak ve süreç içinde ortadan kaldırmaktır.

Bu süreçte yapılması gereken, birilerini mahkum etmek değil; ayrılık sırasında ve sonrasında yapılan hatalar sağlıklı ve soğuk kanlı bir şekilde tesbit etmek, onları düzeltmek ve bundan sonra aynı ve benzer hataları ortaya çıkmaması için kaynaklarını bulmak ve kurutmaktır. Böyle bir sonuçun ortaya çıkabilmesi için belli bir sürece ihtiyaç var. Hemde karşılıklı güven ve ortak anlayış yaratılarak, herhangi bir kaygıdan uzak, ortak hedeflere birlikte yürünen bir sürece.

Bu anlayıştan hareketle, toplantıda, partimiz TKP/ML'nin 1987 Ekim'inde yaşadığı ayrılığın istenmeyen bir ayrılık olduğu karşılıklı hatalar yapıldığı, ayrılan güçleri şimdiye kadar birleştirememeninde önemli bir hata olduğu vurgulandıktan sonra; tüm bunları sağlıklı bir temelde değerlendirmenin ve kimin ne oranda hata yaptığını tesbit etmenin bir sonra ki sürece bırakılması, daha sağlıklı ve daha doğru olacağı tesbit edilip karar altına alındı.

Sağlam bir birlik yaratılabilmesi ve sıkı bir disiplinin sağlanabilmesi için komünistlere önemli görev düşüyor. Bu görev ve sorumluluğun bilincinde hareket edilerek, toplantıda, partide sağlam ve sağlıklı bir örgütçü kafaya sahip olmak, acele etmeden sabırlı davranmak, sağlıksız unsurlardan arınmak, çürük ve sağlıklı olmayan örgütsel yerleri düzeltmek, sağlam bir ideolojik siyasi ve örgütsel yapıya kavuşmuş Marksizm - Leninizm ve Mao Zedung Düşüncesini tutarlıca ve cesaretle savunan ve ülke koşullarına uygulayan ML bir parti inşa etmek olduğu vurgulandı.

Bunun için;

Toplantıda, ideolojik ve siyasi anlayışla bütünleşecek ve onu daha da sağlamlaştıracak olan bazı örgütsel önlemlerin alınması, disiplini tanımayan, parti düşmanı faaliyet yürüten ve ona zemin yaratan küçük burjuva kariyerist unsurların partide bulunmasının ve partide adam kayırma anlayışının tehlikesine dikkat çekildi, bunların partiye sızmasının önlenmesi ve bu tüm partiye zarar veren anlayışların partide yeri olmadığı belirtildi.

Toplantıda, yeni oluşturulan Geçici Birleşik Merkez Komitesi'nin ve görevlendirdiği yetkili organların önderliği ve denetimi altında, sağlam ve güvenilir parti hücrelerinin korunması, sağlıksız, grupçu ve sekter eğilim gösterenler ile koyu anti-birlikçi tavır takınanların parti saflarından temizlenmesi, partinin düşman saldırılarından korunması için acil örgütsel önlemlerin ve idari tedbirlerin alınması anlayışında birleşilerek, parti güçleri birleştirilirken (özellikle batıda), Bölge Organları'nın altında ilişki kurulacak tüm insanların yeni baştan gözden geçirilmesi, partinin, sağlıksız ve güvenilir olmayan unsurlardan arınması kararı alındı.

Toplantıda, örgütsel çalışmada gizliliğe riayet etmenin önemine dikkat çekildi, ancak gizliliğin kendimizi perde arkasına gizlemek ve kendi kabuğumuza çekilip örgütsel faaliyetlerden geri durmak için değil, örgütü düşman saldırılarından korumak için uygulandığı vurgulandı.

Toplantıda, her iki tarafın parti üyesi ve tüm ilişkileri ile her türlü maddi imkan, malzeme vb.nin yeni oluşturulan GBMK'nin emrine verme ve ona devretme kararı alındı.

Toplantıda, acil, görev olarak birliğin daha da pekişmesi ve güçlenmesi için tespit edilen sorunları parti içinde tartışmaya açılması ve bunun bir konferansla sonuçlandırılması, bu konferans da Olağanüstü Parti Konferansı adı verilmesi kararı alındı.

Toplantıda, birleşen güçleri parti içinde kaynaştırmak, üye ve kadroları birbirine yakınlaştırmak, yanlış anlayış ve tavırları yok etmek için bölgelerde çalışma yapılması gerektiği belirtildi. Ayrıca siyasileşmenin, askerileşmenin ve kitleselleşmenin aciliyetine ve önemine dikkat çekildi, bu noktalarda sağlıklı bir ilerletmenin ve gelişmenin sağlanabilmesi için "Merkezi Görev" anlayışından sapmadan hareket edip onu hayata uygulamak gerektiği vurgulandı.

Toplantıda, birleşmeden sonra, her iki tarafta üyeliğe başvuru süreleri dolan aday üyelerin, üyeliklerinin değerlendirilerek partiye alınması ve böylece partiye taze kan aktarısı yapılması kararlaştırıldı.

Bunun için;

Toplantıda alınan kararlar onaylanıncaya kadar süresi dolan aday üyeler parti üyesi sayılacak. Kararlar onaylanıp yayınlandıktan sonra Olağanüstü Konferansa kadar partide üye alım ve atılımları durdurulacak, bu süre içinde aday üyelik başvuruları kabul edilecek ancak resmi işleme sokulmayacak. Eğer

olağanüstü konferans herhangi bir nedenden dolayı uzar veya ertelenirse durumu yeniden SB değerlendirecektir.

Toplantıda, bugün dünya komünist partileri tarafından Mao Zedung Düşüncesinin öneminin daha iyi anlaşılmaya başlandığı, UKH'nin sorunlarını çözebilmek ve yaşanmakta olan ideolojik bunalımın sebeplerini doğru ve anlaşılır bir temelde açıklayabilmek için MZD silahının gerekli olduğu ve bu şiarın doğruluğunun bir kez daha kanıtlandığı belirtildi. Bugün artık dünya komünist partileri, MZD'ni ML'le birlikte yenilmez bir silah olarak kavramalı ve ele almalıdır. Sorun bu yönleriyle de ele alınıp tartışıldı ve görüş birliğine varıldı. MZD şiarı kullanılacak ve savunulacak. Yapılacak olağanüstü konferansta sorun yeniden ele alınacak, MLMZD'ni ML Maoizm mi konusunda çözüme kavuşturulacaktır.

Toplantıda, Uluslararası Komünist hareketin sorunlarına ve önemine dikkat çekildi, DEH Deklerasyonu üzerinde duruldu. Dünya Komünist Hareketinin bugün bir dağınıklık ve belli bir ideolojik bunalım yaşadığı belirtildi, bunun ise, devrimci-demokrat kesimlerde ve halk arasında daha olumsuz etkilenmelere yol açtığına dikkat çekildi ve bu konuda partimize önemli görevler düştüğü vurgulandı. Onun için bu sorunun parti içinde ele alınarak sağlıklı ve doğru bir şekilde çözümlenmesi gerektiği anlayışında birleşildi. Bu süre içerisinde, yani Olağanüstü Konferansa kadar DEH ML, DEH Deklerasyonu ise oportünist olarak değerlendirilecektir. Bu konuda hazırlanan yazı konferans gündemi içinde tartışmaya sunulacak, Deklerasyon konusunda kararı, Olağanüstü Konferans verecektir.

Toplantıda, parlamento sorunu üzerinde duruldu; parlamentodan yararlanıp yararlanmama sorununun ilkesel bir sorun olmadığı, bu sorunun objektif koşullara bağlı ele alınacak taktik bir sorun olduğu, soruna devrimin genel menfaatleri açısından ele almak gerektiği, parlamentoya katılıp katılmamaya ise yine devrimin menfaatleri açısından yanaşılarak karar verilebileceği anlayışında birleşildi. Parlamentodan dönem dönem yararlanma koşullari doğabilir. Bunu reddetme ve sorunu mutlaklaştırarak ele alma anlayışı yanlıştır ve devrime zarar verir. Koşulları olduğunda parlamentodan yararlanmayla, parlamenter yoldan devrimin olup olmayacağı sorunu birbirine karıştırılmamalıdır. Parlamenter yoldan devrim yapma sorunu ilkesel bir sorunken, parlamentodan dönem dönem yararlanıp yararlanmama sorunu koşullara bağlı taktik bir sorundur. Hangi koşul olursa olsun, soruna, proletaryanın genel çıkarları ve devrimimize getireceği fayda ve vereceği zararlar açısından bakılarak karar verilir. İlerde lehimize doğabilecek objektif koşullar hiç dikkate alınmadan şimdiden karar vermek ve kestirip atmak doğru bir yaklaşım tarzı olamaz.

Toplantıda, aramızda en çok tartışma konusu olan sorunlardan birisi Halkın Birleşik Cephesi oldu. Bu konuda aramızda var olan görüş farklılığı giderilemedi. Ancak birleşmemiz önünde bir engel olarak görülmedi. Çünkü şu aşamada bu sorun kendisini objektif olarak dayatan ve pratik anlamda acil çözüm bekleyen bir sorun değildir. Bugün iki ML gücün birliğinin somut bir hal aldığı bir aşamada, bu görüş ayrılığını birleşme önüne engel olarak dikmek doğru değildir. Böylesi bir anlayış veya tavır partinin genel çıkarlarına zarar verir. Bu bilinç ve anlayışla hareket edilerek, toplantıda, her iki taraf için bağlayıcı olması açısından İ.KAYPAKKAYA yoldaşın ortaya koyduğu "72 proğramı baz alındı. Buna göre; "Kızıl Siyasi İktidarlar kurulmadan HBC kurulamaz"; anlayışı savunulacak sorun, yapılacak Kongrede yeniden ele alınıp tartışılacaktır.

Toplantıda, Sosyalist Parti (Aydınlık) sorunu ele alındı; Milli burjuva nitelikli, devrim ile karşı-devrim arasında gidip gelebilecek kaypaklığa sahip reformist bir parti olduğu anlayışında birleşildi.

Toplantıda, Parti ve ordu amblemi sorunu üzerinde duruldu; parti amblemi, kızıl zemin üzerinde sarı orak-çekiç ve bunlardan biraz uzakta sarı şeritli bir kızıl yıldız; Ordu amblemi, II. Konferansta kabul edilen, yine kızıl zemin üzerinde tek tüfekle birleştirilmiş sarı şeritli yıldız olması kararlaştırıldı. Parti ve Ordu amblemi Olağanüstü Konferansta yeniden ele alınacaktır.

Toplantıda parti ve ordu örgütlenmesinin ayrıştırılması ve ordu örgütlenmesinin MK'ya bağlı bir Askeri Komisyon aracılığıyla yürütülmesi üzerinde duruldu ve anlayış birliğine varıldı. Buna göre; Parti ve Ordu Örgütlenmesi ayrı ele alınacak ve pratikte uygulanacak, ordu örgütlenmesi ve Ordu-Parti, yani ordu içinde parti örgütlenmesi Askeri Komisyon aracılığıyla yürütülecektir. Ayrıca TİKKO'nun tüzüğünün hazırlanarak Konferansta resmileştirilmesi kararlaştırıldı. Bunun için daha önce bu konuda hazırlanmış olan TİKKO tüzüğünü SB tartışmaya sunacak ve Konferansta resmi hale getirilecektir.

Toplantıda, Partinin Bölge Komitesi isimlendirilmesi üzerinde duruldu; konunun daha geniş ve bütünsellik içinde ele alınması gerektiği belirtildi. O zamana kadar KBK ve BABK isimlendirilmesi kullanılacak, ancak sorun Olağanüstü Konferansta yeniden tartışılarak karara bağlanacaktır.

Toplantıda, TMLGB sorunu ele alındı; Gençliğin MK'ya bağlı Gençlik Komisyonu aracılıyla örgütlenmesi ve kendine özgü proğram ve tüzüğünün olması konusunda anlayış birliğine varıldı. Mevcut TMLGB'nin örgütlülüğünün sürdürülmesi onaylandı.

Toplantıda, yayın organları sorunu ele alındı ve anlayış birliği sağlanarak çözümlendi.

Toplantıda, Partimizin hareket tarzını belirleyecek ve herkes açısından bağlayıcı olacak parti tüzüğü üzerinde duruldu; Olağanüstü Konferansa kadar geçecek süre içerisinde II.Konferansta onaylanan tüzük esas alınacak,

Toplantıda, birleşmeden sonra Parti güçlerinin birleştirilmesi, örgütlendirilmesi ve güçlerin konumlandırılması sorunu ele alındı; bu sorunların uygun bir şekilde çözümlenmesi ve sağlıklı temelde işleyişlerinin sağlanması için bazı örgütsel kararlar alındı ve bazı yeni atamalar yapıldı. Bu kararların neler olduğu "Birlik Komisyonları Toplantı Tutanağı" nda açıklandı ve parti içine duyuruldu.

Yukarda ortaya konulan anlayış ve görüşler "Birlik Komisyonları Toplantı Tutanağı"nda alınan kararların ve belirtilen görüşlerin ruhuna uygun bir şekilde ele alındı ve ortaya konuldu. Eğer o kararlarla çelişen bir durum ortaya çıkarsa "toplantı tutanağı"nda alınan karar geçerli olacaktır.

Haziran 1992 GBMK/SB

PARTİ BİRLİĞİMİZİN ULUSLARARASI DURUM AÇISINDAN ANLAM VE ÖNEMİ

Uluslararası Komünist Hareketin Türkiye kurmayı partimiz TKP/ML'nin ayrı çatılar altında ayrı bölükler halinde ayrı düşmüş güçlerinin birleşik merkezleşmiş önderlik altında birliği, yani komünist güçlerin örgütsel birliği temel [illegible] olmakla kalmamış, yalnızca iç- ulusal koşullarımız eşliğinde sınıf mücadelesinin komünistlere yüklediği ivedi görevleri yerine getirme sorumluğuyla siyasal sürece anlım kazandırma anlamında önemli misyon oynamamış, fakat aynı zamanda uluslararası koşullar çerçevesinde de tarihsel bir önem ve anlamı ifade ediyor.

Uluslararası durumu niteleyen güncel koşullar, özgün aşamada, partimiz TKP/ML'nin güçlerinin birliği gerekli gereksinim haline getirmişti. Bu birlik gereksinimdi ve Türkiye'nin ezilen-sömürülen geniş halk yığınlarının istemlerine olduğu kadar dünyanın ezilenlerinin istemlerine de uygundu. Ulusal ve Uluslararası ölçekte dağılma, çözülme ve mevzileri terkediş koşullarının gölgesinin devrimci ve komünist saflarda göreli de olsa hala etkisini (şimdi artık çubuğun ucu tersine bükülmüş de olsa) sürdürdüğü dikkate alınırsa, partimiz güçlerinin birliğinin özgün tarihsel aşamadaki tartışma götürmez önemi çok daha anlaşılır olsa gerektir.

Şayet partimiz TKP/ML'nin ayrı düşmüş güçleri Marksizm ve mantığın açıktan ihlali ile koşutluk halinde hala ayrı çatılar altında varlıklarını sürdürüyor olsalardı, bu TKP/ML güçlerinin kendi saygınlıklarını kendi elleriyle zedelemesi demek olacaktı. Partimiz güçleri bu tutum yokluğuna girmedi.; sorunları karanlık değil, aydınlık ışık altında ele alarak tam bir doğrultu açıklığıyla halka ve devrime karşı görev ve sorumluluğun en yücesinde, birlik yolunu tutarak muzaffer olduğunu

tanıkladı.

Dünya ölçeğinde sağcılığın göreli ivme kazanışı, sosyalizm ... çekiciliğin azalışı, uluslararası komünist hareketin kendinden beklenen veremeyişi koşullarında varlaşan örgütsel bu... uluslararası bazdaki anlamı tayin edicidir.

Uluslararası burjuvazinin, güçlü zehiri ile, proletaryayı ayırttığı yolundan saptırdığı ve ideolojisi ve yaşam tarzı ile, emekçiler kitlesini edilgenliğe hapsettiği bu özgün dünya koşullarında ve de en önemlisi proletaryanın güçlerinin dağınıklığı ve sayıflığı koşullarında partimiz güçlerinin kararlı birlikteliği proletaryanın uluslararası örgütlülüğüne ciddi bir katalizatör etkisi yapmakta geçikmeyecektir.

Nedir parti birliğimizin uluslararası durum bağlamında önemi?

ULUSLARARASI ÖLÇEKTE ÖZGÜN DURUM VE PARTİ BİRLİĞİMİZİN ÖNEMİ

İkibin yılına sekiz kala dünya üç-beş yıl öncesi dünya değil. Gök kubbenin altı özelliği olan bir dönemece girdi. Bu dönemeci karakterize eden şey, önderliğini ABD ve SB'nin çektiği bloklaşma ekseni rotasında odaklaşan emperyalist ve sosyal-emperyalistler arasındaki ilişki ve çelişkilerin adımlanan yeni evreyle birlikte manyetik etkisini kaybederek, mevcut emperyalist ilişkilerinin ABD önderlikli tek kutuplu dünya zemininde -şimdilik- seyrediyor oluşudur.

Özellikle Japonya ve Birleşik Almanya olmak üzere batılı emperyalistlerin ABD hegemonyalı tek merkezliliği şurasından burasından etkisizleştirmede varlaşan uluslararası siyasal süreci lehlerine çevirmede içine girdikleri ve içten içe kaynayan somut gerçeğide hesaba katmak mevcut dönemeci tahlilde görmezlikten gelinmeyecek önemdedir. Mevcut yeni evre tipik olanın yanında başka şeylerin ve çeşitli fenomenlerin toplamını ve onları hesaba katmayı gerektirir. Bu demektir ki, tipik olan, aslolan, esas olan kararlı gözükmektedir. Tek kutupluluk içinde ciddi kararsızlık öğelerini taşımaktadır. Bu kararsız denge çok kutupluluğa doğrudur.

Fakat başta gelen, emperyalistler arası ilişkilerde odak nokta ABD'dir. ABD önderlikli yeni dünya düzenidir. Düzensiz emperyalist kafanın düzeni SB ve Doğu Avrupa da süregelen modern revizyonist-sosyal emperyalist yapılanmaların dolaysızca klasik kapitalizm ve emperyalizme evrilmesinden sonra ve özellikle de SB'nin ezilen ve köleleştirilmiş dünyayı yağmada havlu atmasından sonra, ABD hegemonyalı emperyalist devletlerin bu yeni mecrada aralarında ki ilişkileri "işbirliği" ve "barışçıl" yollarla şekillendirmek ve dolayısıyla sömürge ve yarı-sömürgenin köleleştirilmiş onmilyonlarını "işbirliği" yoluyla iliklerine dek ve de cebelleşmeye "girmeden" yağma ve talan etmektir.

Daha tam bir ifadeyle ikinci emperyalist paylaşım savaşı sürecinde şiddete dayalı olarak, emperyalistler arası çelişkilerin patlaması sonucu olarak dalaşma sonucu şekillenen emperyalist ilişkilerin, kalıba sokulan siyasal yapılaşmanın ve emperyalist yağmanın yeni dünya düzeni koşullarında sözüm ona "çelişkisiz-çatışmasız", "sessiz - sedasız", "uzlaşma" ve "işbirliği" ile yeniden kalıba sokulmasıdır.

Özlü anlatımla budur yeni dünya düzeni.

Bu mümkünmüdür?

Asla!

Bilinir ki, ormanın içine yürüdükçe ağaçlar sıklaşır. Şeyler, kişi ve emperyalistlerin iradesinden bağışık olarak doğa ve toplumun nesnel yasaları eşliğinde diyalektik olarak hareket eder. Şeyler, fenomenlerin hareketi emperyalist efendilerin gönlünce olmaz. Ve de bilinir ki; her türlü hayatın, her türlü hareketin canlılığın ve her türlü canlılığın kökü çelişkidir. Görülmüşmüdür çelişkisiz çatışmasız dünya. Tanık olunmuşmudur hırlaşmasız, dalaşmasız uzlaşma ve barışmaya?

Dünyanın dinamik çelişmeleri emperyalist efendilerin gönlündeki "işbirliğini" bir bakire kadar saf halde öne süremez. Zira şeyler karşıtından yoksun hareket edemez ve bir başkaya ulaşamaz. Dünyanın dinamik çelişmeleri derindeki güçleri ve olguları derin derine için için kaynayan şeyleri gün ışığına çıkarır.

İşte o zaman "sükunet"yerini kargaşaya bırakır. Dünya kapitalizminin surlarında gedik üstüne gedik açılır.

Sömürge ve yarı-Sömürge dünyanın ezilen sömürülen, açlığa ve sefalete itilen yüzmilyonlarının emperyalizme karşı ayağa doğruluşu yok sayılabilir mi? Emperyalizm ile, ezilen halklar arasında ki derin çelişme tüm emperyalist "işbirliği" safsatalarına, "barışçılık" masallarına karşın nesnel bir gerçekliktir ve gizlenemez. Bu demektir ki, ezilen dünyanın emperyalizmin bağrında yarattığı, yaratacağı gerçekler emperyalist yeni dünya düzenini yerle bir edecektir. Proletaryanın tarihsel misyonunu bir çırpıda bitiriverenler, Peru'da proletaryanın KP'si önderliğinde gelişen halk savaşına, Peru egemenleri ve ağababaları emperyalistleri yasa boğan ve iktidar eşiğine yaklaşan bu gerilla savaşına bir yanıt bulamazlar. Türkiye'de, Kürdistan'da, Filistinde, Güney Afrikada yankılanan ayak seslerine, gerilla savaşlarına bir yanıt veremezler.

Bu çelişmenin dinamizmini hangi yeni dünya düzeni yok edebilir?

Nüfus ve etki alanlarını genişletmede, yeni pazarları ele geçirmede rakip emperyalist güçler arasındaki çelişme yatsınabilir mi?

Bu çağımızın gerçeğidir ve güneş gibi apaçıktır. Ortada duran bu realiteyi yok sayabilirmiyiz? Barış ve silahsızlanma şovları, işbirliği çığırtkanlığı ortasında, altın altı bu çelişme, finans-kapitalin gözeneklerinden fışkıran ve durmaksızın ayağa dikilen günümüz dünyasının gerçeğidir. Yeni dünya düzeni şemsiyesi altında emperyalist ilişkilerin şiddet dışı araçlarla yeniden yapılanması olanaksızdır. Bu, emperyalist doğaya aykırıdır. Başka şeylerin yanında bilinir ki; "kapitalizmde devreyi olarak bozulan dengeyi yeniden kurmanın yegane yolu sanayide buhranlar, siyasette savaştır.'

Rus-Sosyal Emperyalizminin havluyu atmasından sonra yaşanan ani ve köklü değişiklikler sonrası, ABD-SB bloklaşması ekseninde kalıba dökülen dengenin bozulması ile gündeme giren yeni denge arayışları, yeni siyasal yapılanmalar çelişkisiz, çatışmasız yoluna koyulamaz. İkinci paylaşım savaşı sonrası ekonomik, siyasi ve her yönüyle zincire vurulan emperyalist savaşın yenik devletleri yanı Japonya ve Almanya'nın hızla bu zincirlerini kopardığına tanık oluyor bu dünya... Japonya ve Birleşik Almanya güçleri oranında pazar talep etmede ABD ile kıyasıya cenkleşme sürecine girmiş bulunuyorlar. ABD'nin dünya ekonomisindeki payı sürekli gerilerken, özellikle bu güçlerin payı artıyor.

Japonya ve Birleşik Almanya'nın ekonomik gücü devasa boyutlara varmış bulunuyor ve bu güç giderek şu seyri izleyecektir: Ekonomik güç siyasal güce, bu güçte askeri planda kendisini duyurmada gecikmeyecektir. Şimdilik bu üçlü atılımın ikinci döneminin gelecekte şimdilik ona en yakın rakipleri Japonya ve B.Almanya bu güce yetişmede ve sollamada gecikmeyeceklerdir. Korkunç boyutlardaki askeri hat ekenomik hatla beslenmezse ya da SOS işareti veren ekonomi, askeri hattı finanse etmede tıkanmaya giderek yüz tutuyorsa, yalnızca kendi başına askeri üstünlük fazla birşey ifade etmez. Japon ve B.Alman ekonomilerinin gelişme seyri ABD'den daha üst boyutlarda. Gerek otomobil, gerek elektronik ve gerek makina sanayi açısından gerçek bu.

Bu demektir ki, emperyalistler arası çelişmelerin odak noktası özgün durumda bu güçler ve de ayrıca, Fransa, Kanada, İtalya vb. arasındadır. BDT'ni da hesaba katmak gerekir. Ancak bu topluluğun aralarındaki derin görüş ayrılıkları, milliyetçilik eyik düzleminde uç veren çelişmeleri ve bu güçleri rakiplerini alt etme mücadelesinde şimdilik gerilere itmiş bulunmaktadır.

Nesnel durum göstermektedir ki, ABD önderlikli yeni dünya düzeni "sağlam" ve "kalıcı' gözükmemektedir. İbrenin doğrultusu kararsızlık rotasındadır.

Şimdiden yaşanan olaylar emperyalistler arası "işbirliği" dumura uğratmıştır. Daha mürekkebi kurumadan şurasından, burasından gediklerle dopdolu olan yepyeni emperyalist düzen, tam bir düzensizliğe aday gözükmektedir. Hem de yakın gele-

cekte.

Öyleyse, emperyalistlerin kendi aralarında ki çelişme yeni dünya düzenini düzensizlige, çatışmaya götürüyor ve götürecekte. Unutulmasın ki, emperyalistler arası ilişki ve çelişkiler sağlam bir zemin üzerinde değildir ama aslolan, temel olan dalaşmadır, hırlaşmadır, çatışmadır.

Bir yanda devasa boyutlara varan sermaye birikimi öte yandan sefalet birikimi yan yana oldukça bu karşıt kutupların hareketi burjuvazi-proletarya çelişmesini sınıfsal zemininde ortaya koyar. Dünyayı ikiye bölen bu rasyonalite dün olduğu gibi bugün de değerinden hiç bir şey kaybetmiş değildir. Bu çelişme bu aşamada ezilen halklarla-emperyalizm arasındaki çelişme kadar keskin değildir; proletarya kapitalist ülkelerde esas olarak henüz bir kuş uykusundadır ve Engels'in sözleriyle batının büyük kapitalist ülkelerinde proletarya "burjuvalaşmıştır." Ancak bunun göreli bir durum olduğunu görmek gerekir.

Unutulmasın ki, "doğada ve toplumda bütün sınıflayıcı toplumların sınırları gelenekesel ve dinamik olduğu ve belli koşullar altında, her görüngünün kendi karşıtına dönüşebileceği, kuşkusuz marksist diyalektiğin temel önermelerinden biridir."

Kapitalizm eninde-sonunda karşıtına dönüşecektir. Bu işin infazcısı ise proletaryadır. Sınıf mücadelesinin kapitalist ülkelerdeki oldukça geri seviyesi, proletaryanın henüz devrimcileşmemesi hep böyle sürüp gidemez. Proletarya er veya geç cigerlerine siyasal havayı çekecek ve devrimcileşecektir. Bundan kaçınılmaz.

Yeni dünya düzeni burjuvazi-proletarya çelişmesine çarpmaktan geri kalmayacaktır.

Dünyanın bu yeni dönemecinde bu özgün koşullar kendine özgü özellikleri öne sürmektedir.

Nedir bu özellikler?

* İki kutuplu dünyadan tek dünyaya (şimdinin özelliği)
* Tek kutupluluktan da çok kutupluluğa (uzak olmayan geleceğin özelliği)
* Milliyetçiliğin alabildiğince artışı
* Devrimci dalganın gerilemesi
* Batının kapitalist ülkelerinde proletaryanın önemli ölçüde burjuvalaşması; ve devrimci bunalımın yokluğu.
* Sömürge yarı-sömürgelerde proletarya ve ezilen halklarının devrim isteğinin varlığı ve devrimci bunalım.
* Sosyalizmin eski büyü ve çekiciliğini kaybetmesi
* Kapitalizmin nispi istikrarı

* son özellikten ne anlaşılması gerektiğini biraz açarsak; herkesçe bilinirki, I. emperyalist savaştan sonra her ne kadar devrim iktidarı ile proletarya ilk kez devletine kavuştuysa da devrim Rusya dışında yenik düşmüştü. Almanya, Macaristan örnekleri somuttur. Dolayısıyla kapitalizm nispi bir denge sağlayabiliyordu. 2. emperyalist paylaşım savaşı içi ve sonrasında ise, onun üzerinde ülkede devrim zafere ulaşmıştı. Kapitalizmin zırhı her yerde parçalanıyordu. Dolayısıyla kapitalizm ile emperyalist savaş sonrası kavuştuğu nispi istikrar ve dengeyi artık bir daha bulamıyordu.

Günümüzde ise, çubuğun ucu tekrar tersine büküldü. Sosyalizmin tüm ülkelerde karşıtına dönüşmesiyle birlikte -yatsımanın yatsınmasıdır bu- kapitalizm tekrar nispi bir denge ve istikrara kavuştu.

Görülüyor ki, mevcut uluslararası koşullar parti birliğimizi her zamankinden çok daha aciliyet haline getirmişti. Örgütsel birliğimiz, ideolojik ve siyasal birliğimizi giderek sağlamlaştıracak ve bu, uluslararası duruma müdahalemizi daha da kolaylaştıracaktır.

Uluslararası koşulları devrim ve sosyalizm lehine kullanmada birlik halinde yürümenin önemi büyüktür. Bu önemin farkında olan partimiz TKP/ML'nin ayrı duran güçleri, ayrı bölükler halinde sıralanan neferleri tek merkez, birleşik örgüt çevresinde birleşerek uluslararası koşulları devrim lehine en iyi biçimde kullanma fırsatını yakalamış oldular.

Ayrı durmak için hiç bir temel neden yokken, birlikte olmak için binbir neden vardı. Başka temel nedenlerin yanında uluslararası arenada bizi bekleyen onca yüklü görevleri, komünistlerin birliğini elzem hale getirmişti.

Bir yandan sosyalizm ve devrim değer kaybına uğrarken, öte yandan bağnaz milliyetçilik gemi azıya almıştı. Devrim dalgası dibe vurmuştu. Devrimin hızında bir azalmaya karşın devrim dalgası yalnızca dünyanın kırları olarak adlandırılan sömürge ve yarı-sömürgelerde kapitalist dünyanın bu çevre- gerilerini dövüyordu.

Bu durum her ülke komünist güçlerinde olduğu gibi, ülkemiz komünist güçlerinede hayati görevler yüklüyordu. Tek tabidirki, bu görevler parçalanmışlık, dağınıklık ortamında yeterince yerine getirilemedi. Ve onca ağır görevlerin üstesinden parçalanmışlıkla gelinemezdi. Birleşmek, ideolojik ve siyasal birliği, örgütsel birliğe dönüştürmek komünist güçlerinin boynunun borcuydu. Partimiz TKP/ML bu borcu, dünya ve Türkiye proletaryasına olan bu borcu birleşerek,bütünleşerek, tek yürek, tek bilek haline gelerek muzafferhane yerine getirdi.İçinde bulunduğumuz güç dönemece egemen olmak için, şimdi koşullar çok daha lehimizedir. Yeter ki buradan yararlanmasını bilelim.

DEVRİM, KARŞI-DEVRİM CEPHESİ VE PARTİ GÜÇLERİMİZİN BİRLİĞİNİN ANLAMI

Meta üretimine dayalı tüm toplumların temel çelişkisi, toplumsal üretim ile kapitalist temellik arasındaki çelişkidir. Bu çelişkinin sınıfsal tezahürü burjuvazi-proletarya karşıtlığıdır; ve bu karşıtlık antogonist karekterlidir. İşte emek ve sermaye cepheleri ve işte devrim ve karşı-devrim cepheleri bu halka üzerinde genişleyerek ilerler. Sömürge, yarı-sömürge ülkelerinin halklarının devrimci hareketi pek doğaldır ki, emeğin sermayeye karşı mücadelesidir ve devrim cephesinin birer unsurudur. İster kapitalist, ister yarı-sömürgelerde olsun sermayeyi temsil eden, halkların çıkarlarına karşı duran her şey karşı-devrimci birer unsurdur.

Dünya ölçeğinde esen sağ rüzgarın kuzeyden Gorbaçov rüzgarıyla yani kavrulu modern-revizyonist iktidarları klasik kapitalist yapılanmalara dönüştüren rüzgarla iyiden iyiye ivme kazanması karşı-devrim güçlerine göreli bir avantaj sağlarken, devrim cephesinde göreli daralmalara neden oldu. Ellerindeki tüm iletişim araçlarıyla proleterya ve tüm emekçiler katının düşüncelerinde adamakıllı tahribatlarla bu daralmalara hız kazandırdılar. Özellikle modern-revizyonizmin çöküşünün sosyalizmin iflası olarak lanse edilmesi, ve bu doğrultuda yığınların yolunda aşılmalı, sapıtılıp, aldatılması korkunç boyutlara vardı.

Karşı-devrim cephesi geçici güç kazanırken devrim cephesinin güçleri büzülmeyle karşı karşıya kaldı. Sosyalizm ve devrime saldırı tam bir moda oldu. Devrim güçleri en zor dönemeçten geçiyordu. Sanki büyü bozulmuş, sosyalizm ve devrim ihtiyaç olmaktan çıkmıştı.Devrim cephesi keşmekeş, kaos ve parçalanmışlık içinde debelenirken, karşı-devrimci cephe birleşmiş bir bütün halinde devrime lanetler yağdırıyordu.

Tek tek ülkelerdeki komünist ve devrimci güçlerin dağınık ve zayıf karakteri burjuvaziye istediği ideolojik saldırı ortamını hazırlıyordu.Uluslararası Komünist Hareket'te kendinden beklenen veremiyor, yetmezlikle kendini açığa vuruyordu. Partimizin de üyesi olduğu DEH, mevcut duruma müdahalede yetersiz kalıyordu. DEH'in içinde bulunduğu durumla, DEH'i bekleyen görevler arasındaki uçurum kapanamıyordu. DEH'in kendi içindeki açmazlarında gözönüne alınırsa bu uçurum daha iyi kavranır.

İdeolojik ve siyasal hattı tam tamına çakışan partimiz güçlerinin özgün evrede örgütsel planda da aynı çatıyı paylaşmaları çok daha gerekli hale gelmişti. Düşman güçlerin, revizyonizmin yenilgisiyle iyiden iyi devrim ve sosyalizme kalkmaları, "elveda proletarya" nağralamıyla, "sosyalizm öldü" salvarıyla yığınların beyinlerini adamakıllı köreltmeleri için şimdiye dek görülmedik ölçüde birleşmeleri, devrim cephesinin ve özelde de komünistlerin birliğini ölmazse olmaz hale getiriyordu.Bu görüş açısından bile bakıldığında güçlerimizin maddesel birliğinin anlam ve önemi oldukça büyüktür.

Karşı-devrim güçleriyle çepeçevre çevrelenmiş, abluka altına alınmış ideolojik alanda tahribata uğratılmış devrimci güçlerin ve özelde de komünist güçlerin bu özgün evredeki birliği değerlerin en değerlisidir. Ufak-tefek ve temel olmayan şu ya da bu görüş ayrılığı büyütülürse, küçük bir ayrılık, küçük bir yanlış, büyük bir ayrılık, büyük bir yanlışa dönüşebilir.

Dünya ve Türkiye proletaryasına karşı tarihi sorumluluğun bilincinde olan parti güçlerimiz bu yola girmedi ve tarihi önemi büyük

birlik kararıyla yanyana gelmiş oldu. Şimdi artık daha çok uluslararası görevlerimize sarılma imkanımız var. Şimdi artık daha çok karşı-devrim cephesindeki görev ve sorumluluklarımızı yerine getirme koşul ve olanaklarına sahibiz. Şimdi artık daha çok coşku ve enerjiye sahibiz.Birliğimiz yalnızca bizlerin değil, proletarya ve komşularımızda çoşku ve mücadele azimlerini katbekat artırmışır.

Uluslararası Komünist Hareket güçsüz ve cılız. Bu güçsüzlük ve zayıflık bir bakıma tek tek halkların güçlenmesinden geçer. Parti güçlerimizin birliği bu güçsüzlüğe güç katmıştır. Parti güçlerimiz şimdiye dek UKH'nin içinde bulunduğu keşmekeşte esasta mücadele edemiyordu. İç sorunlarımız mücadalemizi güçleştiriyordu. Onca iç sorunlarımız ve sınıf mücadelesinin ülke içi görevlerini yerine getirme uğraşımız, yani esasta merkezi görevimiz gerilla savaşını sürdürme vb. DEH'e müdahalede bizi yetersizlikle karşı karşıya bırakıyordu.

Devrimci Enternasyonalist Hareket, partimiz tarafından ML görülmesine karşın, DEH'in iç yapısında sağlam değildir.DEH'i oluşturan parti ve örgütlerin bir kısmı kendi aralarında ciddi görüş ayrılıkları yaşamaktadır. Anti-ML görüşler yer yer DEH çatısı altında barınabilmektedir. Marksizmin bazı temel noktalarında (örneğin, Stalin'e yaklaşım, Sosyalist inşa sorunları, Komüntern'e bakış vs) önemli açmazlarla içiçedir. DEH partimizin de üyesi bulunduğu DEH'in bu durumuna şimdiye dek ciddi biçimde müdahale edilemedi. Örgütsel birliğimizden sonraki bu evrede şimdi artık DEH'e ilişkin görevlerimizi yerine getirmek için güçlerimizi seferber etme fırsatı çok daha mümkündür.

Bu demektir ki, parti güçlerimizin birliği, komünistlerin bütünleşmesi UKH'e müdahale bazında da elverişli koşulları yaratmıştır.

ENTERNASYONAL PROLETARYANIN TÜRKİYE KURMAYI PARTİMİZ TKP/ML GÜÇLERİ BİRLEŞEREK GÖREVLERİN EN YÜCESİNİ YERİNE GETİRDİLER

Bilinir ki, ortam ve koşullar, insanları yapığı kadar, insanlar da ortam ve koşulları yaparlar. Parti güçlerimiz birleşmek için ortam ve koşulları hazırlayarak bölüklerini parti çatısı altında topladılar. Bu kararımız ve fiili adımımız komünizmin enternasyonal bölükleri için sevinç kaynağı olmuştur. Çoşkumuz onların da çoşkusu olmuştu.. ve bundan enternasyonal proletarya kazançlı çıkmıştır. Bu birliği tahkikle korumak elzemdir. İktidar savaşımız için, davamızın zaferi için bu böyledir. Hiç bir derin görüş ayrılığının, ilkesel ayrılığın olmayışı birleşmemiz için ciddi bir temel teşkil ediyordu. Ayrılma, farklı kulvarlarda saf tutma ilkeler söz konusuysa kaçınılmaz bir gereklilik olur.

Lenin şöyle derken haklıydı; "Ben bölünmelere çok karşıyım, ama örgütün birliği uğruna ilkeler kurban ediliyorsa, o zaman bölünme sahte bir birlikten yeğdir." Ve bu aşamadan sonra parti önünde Hegel'in şu sözlerine uygun davranmak düşer; "Bir parti bölünmekle ve bu bölünmeyi göğüsleyebilmekle muzaffer olduğunu tanıtlar."

Ancak bizdeki durum bunun tersiydi. TKP/ML'yi oluşturan aynı güçler arasında ne ilkede ne de temel taktik konularda derin denilebilecek, ayrılığı gerektirebilecek hiç bir ayrılık yoktu. Ve gelinen aşamada gerçeklik haline gelen birlik bu rasyonalite eşliğinde yaşam hakkı buldu. İlkelere dayanmayan küçük görüş ayrılıklarının "üzerinde ayak direnirse", ön plana itilirse, bu görüş ayrılığının tüm kökenlerinin ve dallarının aranmasına başlanırsa, her küçük görüş ayrılığı büyüyebilir. "Ve zamanla" yeni ve ek görüş ayrılıklarının yardımı ile birleşirse, her küçük görüş ayrılığı çok büyük önem kazanabilir." Lenin'in bu öğretilerinin kavratıcılığı büyük önemdedir. Ve elbette bundan devrim zarar görür. Partimiz TKP/ML'nin güçlerinin inançlarının kaynağını oluşturan her şey MLMZD bilimi eşliğinde KAYPAKAYA'nın beş temel belgesi oluşturuyordu. En önemli ve başta gelen ögede aynı şeyler söyleniyordu. Bu öğe ideolojik hattı. Bu nokta birliğin başlangıç noktasıdır ve bu noktada hiç bir temel farklılık yoktur. İkinci olarak siyasal düzenlemede de aynı şeyler söyleniyor aynı dil kullanılıyordu. Teoriksiyasal çerçeve içerik olarak aynı ilkesel söylemle ifadesini buluyordu.

Gerisine gelince. Güncel siyasal konulara ilişkin, ufak tefek farklılıklara ilişkin farklı söylemler her kömünist örgütte en olası şeylerdir. Bunların ayrı kalmaya bir neden teşkil etmeyeceği işin alfabesi olsa gerekir...

Öyleyse oluşturulan birlik, ideolojik ve siyasi bazda aynı şeyleri savunanların birliğidir. Marksistlerin, Marksist olmayanlarla birliği değil.

Lenin'in sözleriyle:

"Birlik büyük bir davadır ve büyük bir slogandır! Ama işçi davasının gereksinmesi, Marksistlerin Marksizm karşıtlarıyla ve bozucularıyla birlik değil, Marksistler arasında birliktir."

Tasfiyecilere ilişkin Lenin'in yargıları, Marksistlerin yalnızca Marksistlerle birliğini öngörüyor. Tıpkı TKP/ML'nin ayrı duran güçlerinin birliği gibi.

İleriye doğru güçlü bir adım atıldı.

Dünya görüşümüzün temel sorunlarından, siyasal sistemin temel içeriğinde kullandığımız ortak dil, nesnel birliğin varoluş koşullarını oluşturuyordu. Bu koşullar, komünistlerin birliğine uzanan yola, komünist güçleri zorunlu olarak götürdü."Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz" kutsal sloganımız gerçekleşen birliğimizle, bundan böyle proletarya'yı, proletaryanın öncü müfrezesi, enternasyonal proletaryanın Türkiye kurmayı TKP/ML'de birleştirmede daha etkili olarak cisimleşip işlev görecektir.

1904 Mart'ında Lenin şunları yazıyordu:

"Proletaryanın elinde, iktidar savaşında örgütten başka silahı yoktur. Burjuva dünyasındaki anarşist yarışmanın egemenliği ile parçalanmış, sermaye için özgür olmayan çalışma ile baskı altına alınmış tam bir yoksullaşmanın yıkılışın ve küçülmenin "uçurumuna" sürekli olarak itilmiş olan proletarya, yalnızca ideolojik birleşmesini marksizmin ilkeleri üzerinde, milyonlarca emekçiyi işçi sınıfının ordusu halinde biraraya toplayan örgütün maddesel birliği yoluyla pekiştirerek mutlaka yenilmez bir güç olabilir ve olacaktır. abç.

Yeterince açık!

Partimiz TKP/ML'nin güçleri bu Leninist güzergahı izledi. İdeolojik ve siyasal birlik, örgütsel birlikle maddesel bir güç halini aldı. Ve kısır çekişmeler ve anlamsız polemikler bir son buldu.

"Polemik, yalnızca görüş ayrılıklarının gerçekte neden meydana geldiğini ne derinlikte olduğunu, davanın özüne ilişkin görüş ayrılıklarının mı, yoksa kısmi sorunlara ilişkin görüş ayrılıklarının mı söz konusu olduğunu, bu görüş ayrılıklarının bir ve aynı partinin saflarında ortak çalışma için bir engel olup olmadığını açığa çıkarırsa yarar getirecektir."

Lenin'in bu sözlerinden ders çıkarmasını bilmek gerekir

Aynı ideolojik ve siyasal hattı paylaşan partimiz TKP/ML'nin iki bölüğü beş yıla yakın bir süre ayrı ayrı saflarda yer tuttu. Bu geçen süre, elbette ki, güçlerimizin parçalanmışlığının yaratığı özellik bakımından her iki parti gücünü de önemli dezavantajlara boğdu. Gerek uluslararası koşulların devrim için yarattığı göreli dezavantaj, gerekse ülke koşullarımızda 12 Eylül'ün ideolojik gölgesinin saflarda yarattığı keşmekeş, dağınıklık ve bunalım koşullarında, parti güçlerimizin uzun denebilecek bir süre ayrı kalışı bu dezavantajın özgül ağırlığında olabildiğince bir artışa neden oluyordu.

Bu böyle sürüp gidemezdi!

ve gitmedi de...

Program, sistem ve siyasette birlik eninde sonunda birliğe götürmeliydi. Ve işin bu yanı, diğer tüm tali sorunları, güvensizlikleri, yanlış anlamaları siyasal sekterizmleri, kısmi sağa ve sola sıçrayışları gölgede bırakmalıydı. Beş yıllık süreç her ne kadar temel olmayan taktik bazı sorunlarda yer yer bağnazca direşmeyi ve bu noktaları öne çıkararak bunları geliştirip büyük bir yanlışa dönüştürme rotasını şu ya da bu şekilde geliştirdiyse de sonuçta bu hiç bir derinliği olmayan tali farklılıklar marksistlerin ilkesel birliği karşısında önemsizleşerek aşağılara çekildiler. Zira her şey, ilkeler düzleminde yaşam bulmalıydı. Bunun dışındaki her ayrılık, yalnızca proletaryanın yüce davasına zarar vermekle kalmaz, ama aynı zamanda pratikte anlamsızlaşarak geniş proleter ve emekçi yığınlarda olumsuz yankı yapmaktan da geri kalmaz.

Beş yıllık sürecin sonunda parti güçlerimiz, enternasyonal proletarya ve Türkiye proletaryasına karşı en onurlu ve ulu görevi yerine getirdiler: BİRLİK!

Unutulmasın ki, Marksist bir parti, kendi yanlışlarının sonuçlarını görmeden daha çabuk ve daha iyi öğrenemez.

Görev, şimdi birliği pekiştirmek, pekiştirmek ve pekiştirmektir.

Görev, şimdi, birliğin yarattığı çoşku ve heyecanla savaşçı bir partinin gereklerine uygun olarak, kızıl siyasi iktidarlar uğruna gerilla savaşında ısrar la direnmek; bu savaşımda derinleşmek, yaygınlaşmak; gerilla savaşında süreklileşme rotasında direngen ve direşkenlikle, özverili ve kararlılıkla tutunmaktır.